

ROSALÍA DE CASTRO

(Rosalía de Castro -23-Febrero-1837-1885)

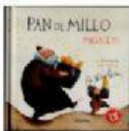
O MOUCHO

Eu ben vin, ben vin estar o moucho
enriba, riba daquel penedo.
Non che te, che teño medo, moucho.
Moucho, non che te, che teño medo.

eu ben vin estar o moucho
enriba daquel penedo.
Non che teño medo, moucho.
Moucho, non che teño medo.

(Libro-CD Migallas)

MAIO LONGO

Maio longo, maio longo,
todo cuberto de rosas,
para algúns telas de morte;
para outros telas de vodas.

Maio longo, maio longo,
Fuches curto para min:
Veu contigo a miña dicha,
Volveu contigo a fuxir.

(Libro- Cd Uxia, Rosalía pequena)

(CD Carlos Núñez)

(CD Amancio Prada)

NEGRA SOMBRA

Cando penso que te fuches
Negra sombra que me asombras
ó pé dos meus cabezales
Tornas facéndome mofa
Cando maxino que es ida
No mesmo sol te me amstras
I eres a estrela que brila
I eres o vento que zoa
Si cantan, es ti que cantas
Si choran, es ti que choras
I es o marmurio do río
I es a noite i es a aurora
En todo estás e ti es todo
Pra min i en min mesma moras
Nin me deixarás ti nunca
Sombra que sempre me asombras.(bis)

(CD Amancio Prada)

(CD Luz Casal e Carlos Núñez)

UN REPOLUDO GAITEIRO

Un repoludo gaiteiro,
de pano sedán vestido,
como un príncipe cumprido,
cariñoso e falangueiro,
antre os mozos o primeiro
e nas cidades sin par,
tiña costume en cantar
aló pola mañanciña:

-Con esta miña gaitiña
ás nenas hei de enganar.

Sempre pola vila entraba
con aquél de señorío;
sempre con poxante brío
co tambor se acompasaba;
e si na gaita sopraba,
era tan dose soprar,
que ben fixera en cantar
aló pola mañanciña:

-Con esta miña gaitiña
ás nenas hei de enganar.

Todas por el reloucaban,
todas por el se morrían;
si o tiñan cerca, sorrían;
si o tiñan lonxe, choraban.
¡Mal pecado! Non coidaban
que c'aquel seu frolear
tiña costume en cantar
aló pola mañanciña:

-Con esta miña gaitiña
ás nenas hei de enganar.

Camiño da romería,
debaixo dunha figueira,
¡cánta meniña solteira
"Quérote", lle repetía...!
I el ca gaita respondía
por a todas emboucar,
pois ben fixera en cantar
aló pola mañanciña:

-Con esta miña gaitiña
ás nenas hei de enganar.

Elas louquiñas bailaban
e por xunta del corrían
cegas..., cegas, que non vían
as espiñas que as cercaban;
probes palomas, buscaban
a luz que as iba queimar,
pois que el soupera cantar
aló pola mañanciña:

-O son da miña gaitiña
ás nenas hei de enganar.

Nas festas ¡cánto contento!
¡Canta risa nas fiadas!
Todas, todas, namoradas,
déránlle o seu pensamento.
I el que, de amores sedento,
quixo a todas enganar,
cando as veu dimpóis chorar,
cantaba nas mañanciñas:

-Non sean elas toliñas:
non veñan ó meu tocar.

